

hvor revisorer fra revisionsvirksomhed A foretager revision af revisionsvirksomhed B, og hvor revisorer fra revisionsvirksomhed B modsvarede reviderer revisionsvirksomhed A's regnskaber. En sådan krydsrevision vil udtrykkeligt være omfattet af forbuddet i nr. 5.

Nr. 6 omfatter den situation, hvor en "fremmed" virksomhed i medfør af bestemmelsen i § 12, stk. 2, eller 3 har nogen form for økonomisk interesse - direkte eller indirekte - i revisionsvirksomheden. Bestemmelsen medfører, at revisionsvirksomhedens revisorer er afskåret fra at erklære sig om en virksomhed, der har nogen som helst økonomisk interesse i revisionsvirksomheden. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i de gældende revisorloves § 13, stk. 1; nr. 3, og § 7, stk. 1, nr. 3.

Nr. 7 præciserer, at revisor ikke må foretage revision eller afgive erklæring i en virksomhed, hvis virksomheden, virksomhedens ledelsesmedlemmer eller ansatte har ret til at udpege bestyrelsesmedlemmer i revisionsvirksomheden eller i dennes modervirksomhed. Bestemmelsen har selvstændig betydning, hvor retten til at udpege medlemmer til en revisionsvirksomheds bestyrelse ikke er knyttet sammen med en økonomisk interesse i revisionsvirksomheden, jf. nr. 6. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i de gældende revisorloves § 13, stk. 1, nr. 4, og § 7, stk. 1, nr. 4.

Nr. 8 vedrører alene situationer, hvor revisor skal afgive en erklæring for en virksomhed, der er omfattet af bestemmelsen i § 10, stk. 2, 3. pkt. Bestemmelsen er derved snævrere end de bestemmelser, der findes i de foregående numre i stk. 2. Ved at begrænse anvendelsesområdet til sådanne virksomheder er anvendelsesområdet lagt op ad EU-henstillingen om revisorers uafhængighed. Baggrunden herfor er dels, at disse typer af virksomheder har en helt central betydning for det danske samfund, dels at netop disse virksomheder i særlig grad meget ofte er - og skal kunne være - internationale såvel ejermæssigt som aktivitetsmæssigt. Det er derfor af særlig betydning i relation til disse virksomheder, at reglerne om sikring af revisors uafhængighed ikke blot er indholdsmæssigt overensstemmende, men i deres fulde udstrækning er identiske, således at de pågældende danske virksomheder hverken er underlagt snævrere eller videre rammer end sammenlignelige udenlandske virksomheder. Det er derfor fundet rigtigt i de nedenfor omhandlede situationer at statuere et egentlig forbud.

Kredsen, der omfattes af forbuddet, er revisor og andre ansatte i revisionsvirksomheden, uanset om de konkret er tilknyttet eller kontrollerer den omhandlede opgave.

De hensyn, der gør sig gældende for situationer omfattet af nr. 8, eksisterer også ved erklæringsafgivelse for andre typer af virksomheder. Hvad angår sådanne virksomheder opstiller EU-henstillingen om revisorers uafhængighed imidlertid ikke absolutte forbud, idet de hensyn, der indgår her, er af en mere kompleks natur. Reguleringen for så vidt angår de tilsvarende situationer for andre typer af virksomheder er derfor omfattet af § 11, stk. 3, nr. 1.

For så vidt angår de enkelte litra er også disse identiske med de specifikke situationer, der omtales i EU-henstillingen om revisorers uafhængighed, som værende situationer, hvor det ikke er muligt at sikre revisors faktiske og synbare uafhængighed gennem særlige forholdsregler. For så vidt angår de situationer, der nævnes i henstillingen vedrørende informationsteknologiske systemer og forholdet til udøvelse af intern revision, er disse dækket af dels nr. 3 ovenfor om beslutningstagen, dels af stk. 3, nr. 1 nedenfor. Det samme er tilfældet med hensyn til revisors optræden som partsrepræsentant for kunden, der typisk vil være omfattet af stk. 3, nr. 2.

Litra a) forbyder revisor at afgive en erklæring, hvis revisor har deltaget i bogføring eller lignende registreringer, som danner grundlaget for det forhold, der afgives erklæring om, eller har medvirket ved udarbejdelsen af det dokument, erklæringen vedrører. Forbuddet i stk. 2, nr. 8, litra a) er absolut og omfatter således også mekanisk registrering af data m.v. Ved eksempelvis afgivelse af revisionspåtegninger på årsrapporter vil der imidlertid alene være et forbud mod at yde sådan regnskabs- og bogføringsmæssig assistance, der ikke er et naturligt led i selve revisionen. De tilladte ydelser afgrænses af de krav, som god revisionskik til enhver tid stiller til en reviderende revisors påtegning af mangler i og forslag til ændringer af et af virksomheden udarbejdet regnskabsudkast. Bestemmelsen forhindrer således ikke den reviderende revisor i at stille klienten over for valget mellem et lovliggøre regnskabet, således som anbefalet af revisor eller at opnå en revisionspåtegning med forbehold. Bestemmelsen forhindrer heller ikke den reviderende revisor i at komme med forslag, der blot forbedrer regnskabet, men som ikke er af en sådan karakter, at de er et alternativ til forbehold. Det afgørende er, at det er virksomhedens ledelse, der i det hele har ladet det pågældende regnskab udarbejde, og at revisor alene indtager en reviderende funktion deraf.

Der kan dog forekomme tilfælde, hvor en koncern, hvori modervirksomheden er en virksomhed, som omhandlet i § 10, stk. 2, 3. pkt., ikke selv har mulighed for at udarbejde regnskaber for datterselskaber, fi-